

ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการเลือกตั้งท้องถิ่น*

The Relationship between the Local Culture and the Local Electoral

wsinw โขษิตวรวิศ

Phorntep Kosiworawut

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

The Eastern University of Management and Technology, Thailand

E-mail: Pontepkosit@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับวัฒนธรรมท้องถิ่น และการเลือกตั้งท้องถิ่น 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการเลือกตั้งท้องถิ่น 3) ศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีอิทธิพลกับการเลือกตั้งท้องถิ่น และ 4) ศึกษาแนวทางในการนำเอาวัฒนธรรมท้องถิ่นเสนอต่อผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องนำไปใช้เพื่อการพัฒนาการเลือกตั้งท้องถิ่น เป็นแบบผสมวิธีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 400 คน จากประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น โดยใช้สูตรของ Taro Yamane และจากการสัมภาษณ์ปลัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการถดถอยพหุคูณ สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ การสรุปประเด็น

ผลการวิจัยพบว่า

1. วัฒนธรรมท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสิทธิและเสรีภาพของบุคคล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ หลักความเสมอภาค และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลักเสียงส่วนใหญ่
2. การเลือกตั้งท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดรองลงมาคือ การลงคะแนนเลือกตั้ง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ระยะเวลาการตัดสินใจเลือกตั้ง

*ได้รับบทความ: 3 มิถุนายน 2565; แก้ไขบทความ: 25 มิถุนายน 2565; ตอรับตีพิมพ์: 28 มิถุนายน 2565

3. วัฒนธรรมท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกตั้งท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลทดสอบ $F = 4.640$ $p \text{ value } .001$ ผลจากการวิเคราะห์สมการถดถอย พบว่า สิทธิและเสรีภาพของบุคคล หลักความเสมอภาค หลักความยินยอม หลักอำนาจอธิปไตย และหลักเสียงส่วนใหญ่ มีอิทธิพลต่อการเลือกตั้งท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์; วัฒนธรรมท้องถิ่น; การเลือกตั้งท้องถิ่น

Abstract

The purpose of this study 1) to study the level of the relationship between local culture and local electoral vote 2) to study the relationship between the local culture and the local electoral vote 3) to study the local culture that effect to the local electoral vote 4) to find out the suggestions in which local culture for presented to the executives and related parties for the local elections development. This research approaches of mixed methods research was applied by combining the quantitative and qualitative methods. The quantitative method was conducted by studying 400samples, from the permanent secretary of the local administrative organization and voters of Mueang Khon Kaen District, this sample derived from Taro Yamane. For the qualitative method was conducted by interviewing from 18 the secretary of the local administrative organization, selected by purposive sampling. The tool used to collect data was questionnaire. The statistics used to analyze data included percentage, mean, standard deviation, and the hypothesis test by the correlation analyzing and multiple regressions. The qualitative method was conducted by interview form, from 18 the secretaries of the local administrative organization. The data were analyzed by using content analysis.

The research results were show as follows:

1. The local culture was at the highest level. The aspect with the highest mean was the rights and liberties of individuals, followed by the principle of equality and the least was the majority votes.
2. The overall local electoral vote was at the highest level. The aspect with the highest mean was go to the polls, followed by cast a ballot, and the least was the timing of voting decisions in election.

3. The local culture were a positive correlation with the local electoral vote, $r = 0.679$ was statistically significant at the .01 level, the regression analysis found that the rights and liberties of individuals, the principle of equality, the principle of consent, the principles of sovereignty and the principles of majority that influenced to the local electoral vote. As consistent with hypothesis.

Keywords: The Relationship; The Local Culture; The Local Electoral Vote

1. บทนำ

การส่งเสริมคุณค่าให้กับประชาธิปไตย ช่วยเปิดมุมมองให้เข้าใจชาวบ้าน การเลือกตั้งและพลวัตของประชาธิปไตยไทยในแบบอื่นๆ ผ่านการศึกษาระบบคุณค่าในวัฒนธรรมการเลือกตั้งท้องถิ่น (หัชชากร วงศ์สายัณห์, 2560, หน้า 62-74) Almon & Verba (1963, p. 163) เสนอมุมมองไว้ว่า วัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนจะมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนได้ อันเป็นความโน้มเอียงในทางการเมือง ได้แก่ ทศนคติที่มีต่อระบบการเมืองและองค์ประกอบต่างๆ ของระบบการเมือง และทศนคติที่มีต่อบทบาทของตนเองในระบบการเมือง ที่เน้นอธิบายทศนคติที่บุคคลมีต่อระบบการเมืองและสถาบันทางการเมืองของตนเองเท่านั้น โดยระบุไว้ว่า “วัฒนธรรมทางการเมืองของประเทศใดประเทศหนึ่งนั้น คือ การกระจายตัวของรูปแบบความโน้มเอียงของประชาชนในประเทศนั้น ที่มีต่อวิถีทางการเมือง” ในขณะที่พฤติกรรมและการแสดงออกของบุคคลในทางการเมืองนั้น เป็นผลมาจากทศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งอื่นๆ รอบตัว นอกเหนือไปจากสถาบันทางการเมืองด้วยเช่นกัน และการมีส่วนร่วมทางการเมืองยังเป็นปรากฏการณ์

ที่ควรถูกวิเคราะห์ในระดับจุลภาคด้วย ทั้งนี้ ทินพันธุ์ นาคะตะ (2556, หน้า 41) ได้ตั้งข้อสังเกต วัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทยไว้ว่ามีลักษณะเป็นสังคมอำนาจนิยม มีการจัดลำดับฐานะระหว่างบุคคล ยึดมั่นในตัวบุคคลมากกว่าหลักการ มีความเป็นอิสระนิยม ไม่ชอบถูกบังคับ เป็นคนที่ชอบประนีประนอม และมีความเฉื่อยชาต่อการเมืองคุณค่าในวัฒนธรรมการเลือกตั้งท้องถิ่น จึงทำหน้าที่เสมือน “บรรทัดฐานแห่งท้องถิ่น” (หัชชากร วงศ์สายัณห์, 2560, หน้า 62-74) สายสัมพันธ์เชิงจารีตที่กลายมาเป็นกรอบกำหนดแบบแผนในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ในรูปของ “วัฒนธรรมการเลือกตั้งท้องถิ่น”

การเสนอสิ่งตอบแทนในรูปผลประโยชน์หรือทรัพย์สินต่างๆ หรืออาจเป็นการสัญญาว่าจะให้ทรัพย์สินสิ่งตอบแทนแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อให้ลงคะแนนหรืองดเว้นการลงคะแนนแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดหรือพรรคการเมืองใดในเขตเลือกตั้งนั้น เรียกว่า การซื้อเสียง อันแสดงให้เห็นซึ่งเกี่ยวพันกับการดูแลคนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เป็นคนจนและคนชนบท (ประจักษ์ ก้องกีรติ, 2555, หน้า 18) ซึ่ง Callahan (2005, pp. 169-511) เสนอว่า การแก้ปัญหาคาการซื้อเสียงอันแนบเนียนใน

การต่อต้านประชาธิปไตย และบิดเบือนเรื่องเล่าเหล่านี้ด้วยการนิยามอัตลักษณ์ทางการเมืองของไทยในทางลบ ในส่วน Walker (2008, pp. 84-105) ได้ทำการศึกษาเรื่อง The Rural Constitution and Everyday Politics of Elections in Northern Thailand มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับสายสัมพันธ์เชิงจารีตที่กลายมาเป็นกรอบกำหนดแบบแผนในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ในรูปของ “วัฒนธรรมการเลือกตั้งท้องถิ่น” คุณค่าและวิถีปฏิบัติท้องถิ่นในลักษณะนี้ จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในโลกทัศน์และพฤติกรรมทางการเมืองอันสลับซับซ้อนของชาวบ้านที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับกระบวนการเลือกตั้ง

การให้ความหมายของการเลือกตั้ง และปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นของคนในชุมชนกับการเมืองในชีวิตประจำวัน สะท้อนผ่านการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการกำหนดแบบแผนการตัดสินใจในการเลือกตั้งท้องถิ่น ที่ปราศจากการจัดตั้งหรือการเจือปนด้วยผลประโยชน์ในรูปลักษณะของคนนอกพื้นที่ (หัชชากร วงศ์สายัณห์, 2560, หน้า 62-74)

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นและการเลือกตั้งท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย และการพัฒนาของประเทศอย่างยั่งยืนตามลำดับ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับวัฒนธรรมท้องถิ่นและการเลือกตั้งท้องถิ่น

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการเลือกตั้งท้องถิ่น

3. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีอิทธิพลกับการเลือกตั้งท้องถิ่น

4. เพื่อศึกษาแนวทางในการนำเอาวัฒนธรรมท้องถิ่นเสนอต่อผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องนำไปใช้เพื่อการพัฒนาการเลือกตั้งท้องถิ่น

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานวิธีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจำนวน 18 คน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น และประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จำนวน 18 ตำบล จำนวน 327,360 คน และกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ 1) ปลัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง จำนวน 18 คน และประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น 18 ตำบล จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane รวมทั้งสิ้น 418 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้แก่ 1) สิทธิและเสรีภาพของบุคคล 2) หลักความเสมอภาค 3) หลักความยินยอม 4) หลักอำนาจอธิปไตย 5) หลักนโยบายสาธารณะ 6) หลักเสียง

ส่วนใหญ่ และ 7) หลักเหตุผลและการเลือกตั้ง
ท้องถิ่น ได้แก่ 1) การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง 2) การลง
คะแนนเลือกตั้ง 3) ระยะเวลาการตัดสินใจเลือกตั้ง
3. ขอบเขตด้านพื้นที่จังหวัดขอนแก่น
จำนวน 18 ตำบล

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ 1)
แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
เพื่อใช้ในการสอบถามความสัมพันธ์ระหว่าง
วัฒนธรรมท้องถิ่น และการเลือกตั้งท้องถิ่น
โดยแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบ
ด้วยตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ข้อคำถามเป็นแบบสำรวจ
รายการ ตอนที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น ลักษณะของ
ข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating
Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามแนวคิดของ
Likert5 ระดับและตอนที่ 3 การเลือกตั้งท้องถิ่น
ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้
คะแนนตามแนวคิดของ Likert5 และ ระดับ 2)
แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured
Interview)

5. การหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้ 1)
นำร่างแบบสอบถาม (Draft) ที่สร้างขึ้นเสนอ
ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความ
สอดคล้องและความเหมาะสมของข้อคำถามราย
ข้อกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (IOC) รวมทั้งข้อเสนอ
แนะเพื่อการปรับปรุงข้อคำถาม โดยการพิจารณา
ค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ได้ค่าความสอดคล้อง
และความเหมาะสมของข้อคำถามทั้งฉบับ 0.89
2) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้
(try-out) ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง ที่ไม่ใช่กลุ่ม

ตัวอย่าง จำนวน 150 คน แล้วนำข้อมูลที่เก็บ
รวบรวมได้ไปหาค่าความตรงเชิงโครงสร้าง (KMO)
ผลการทดสอบปรากฏว่าวัฒนธรรมท้องถิ่นมีค่า
เท่ากับ 0.653 และการเลือกตั้งท้องถิ่น มีค่าเท่ากับ
0.643 แสดงว่าแบบสอบถามมีความตรงเชิง
โครงสร้าง 3) การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของ
แบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
ของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)
ผลการวิเคราะห์ปรากฏผลว่าค่าความเชื่อมั่น
ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.8715 โดยพบว่าค่าความเชื่อ
มั่นของวัฒนธรรมท้องถิ่น เท่ากับ 0.8997 และค่า
ความเชื่อมั่นของการเลือกตั้งท้องถิ่น เท่ากับ
0.8479 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น 4)
การหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ (Interview
firm) ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 5 คน เป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพเพื่อหาค่า
ความเที่ยงตรง (Validity) แล้วนำข้อเสนอแนะของ
ผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์และนำ
ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพต่อไป

6. การรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1) ผู้วิจัย
ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีหนังสือจากทาง
มหาวิทยาลัยเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม 2)
ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความ
อนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามโดยทาง
ไปรษณีย์จำนวน 400 ฉบับ และขอความอนุเคราะห์
ให้ตอบกลับภายใน 2 สัปดาห์ 3) ดำเนินการติดตาม
เก็บแบบสอบถามคืน และนำแบบสอบถามที่ได้รับ
กลับคืนมาครั้งแรกมาตรวจสอบความถูกต้อง
สมบูรณ์ของคำตอบเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4) การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ขอให้บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น ออกหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยได้เดินทางไปพบผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้วิจัยจะเชิญผู้ให้สัมภาษณ์เข้าร่วมสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

7. การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยสถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับ

การศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตอนที่ 2 เกี่ยวกับคุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นยุคใหม่ และตอนที่ 3 เกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ การพยากรณ์ถดถอยพหุคูณ และ 2) การวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้จากการแบบสัมภาษณ์ (Interview) นักวิชาการหรือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 18 คน ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการสรุปประเด็น

4. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการเลือกตั้งท้องถิ่น โดยผู้วิจัย

สรุปตามวัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาระดับวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการเลือกตั้งท้องถิ่น สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตัวแปรที่ศึกษา (Variable)	ตัวแปรรายด้าน (Sub Variable)	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
วัฒนธรรมท้องถิ่น	1. สิทธิและเสรีภาพของบุคคล	4.57	0.64	มากที่สุด
	2. หลักความเสมอภาค	4.55	0.62	มากที่สุด
	3. หลักความยินยอม	4.42	0.57	มาก
	4. หลักอำนาจอธิปไตย	4.41	0.60	มาก
	5. หลักนโยบายสาธารณะ	4.44	0.62	มาก
	6. หลักเสียงส่วนใหญ่	4.36	0.83	มาก
	7. หลักเหตุผล	4.41	0.72	มาก
รวม		4.45	0.66	มาก

จากตารางที่ 1 วัฒนธรรมท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสิทธิและเสรีภาพของบุคคล มีค่าเฉลี่ยมาก

ที่สุด ($\bar{x} = 4.57$) รองลงมาคือ หลักความเสมอภาค ($\bar{x} = 4.55$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลักเสียงส่วนใหญ่ ($\bar{x} = 4.36$)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยการเลือกตั้งท้องถิ่น

ตัวแปรที่ศึกษา (Variable)	ตัวแปรรายด้าน (Sub Variable)	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
การเลือกตั้งท้องถิ่น	1. การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	3.75	0.42	มาก
	2. การลงคะแนนเลือกตั้ง	3.64	0.41	มาก
	3. ระยะเวลาการตัดสินใจเลือกตั้ง	3.62	0.47	มาก
รวม		3.67	0.43	มาก

จากตารางที่ 2 การเลือกตั้งท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.75$) รองลงมาคือ การลงคะแนนเลือกตั้ง ($\bar{x} = 3.64$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ระยะเวลาการตัดสินใจเลือกตั้ง ($\bar{x} = 3.62$)

2. วัตถุประสงค์ที่ 2 ความสัมพันธ์

ระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการเลือกตั้งท้องถิ่น

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรวิจัย

ตัวแปร	วัฒนธรรมท้องถิ่น	การเลือกตั้งท้องถิ่น
วัฒนธรรมท้องถิ่น	-	.637**
การเลือกตั้งท้องถิ่น	.637**	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2-tailed)

จากตารางที่ 3 พบว่า วัฒนธรรมท้องถิ่น ($r = .637$) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกตั้งท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาวัฒนธรรม

ท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเลือกตั้งท้องถิ่น

ตารางที่ 4 วัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเลือกตั้งท้องถิ่น

ตัวแปรพยากรณ์ (Predict Variable)	คะแนนดิบ (B)	ความคาดเคลื่อนมาตรฐาน (St_e)	คะแนนมาตรฐาน (β)	ผลทดสอบ (t)	นัยสำคัญ (p value)
ค่าคงที่ (Constant)	3.074	.463		6.320	.000
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล	0.322 (3)	0.045	0.537	1.7147	0.048*
หลักความเสมอภาค	0.465 (1)	0.056	0.750	1.8171	0.042*

ตัวแปรพยากรณ์ (Predict Variable)	คะแนนดิบ (B)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน (St_e)	คะแนน มาตรฐาน (β)	ผล ทดสอบ (t)	นัยสำคัญ (p value)
หลักความยินยอม	0.215(5)	0.040	0.316	1.5339	0.035*
หลักอำนาจอธิปไตย	0.422 (2)	0.035	0.551	1.2033	0.023*
หลักนโยบายสาธารณะ	0.582	0.036	0.418	1.5902	0.110
หลักเสียงส่วนใหญ่	0.288 (4)	0.044	0.390	1.6438	0.022*
หลักเหตุผล	0.392	0.044	0.420	1.2093	0.830
$R = .417 \quad R^2 = .646 \quad R^2_{Adj} = .804 \quad F = 4.640 \quad p \text{ value } .001$					

$P < .05$ ตัวแปรตาม คือ การเลือกตั้งท้องถิ่น

จากตารางที่ 4 มีผลทดสอบ $F = 4.640$ $p \text{ value } .001$ แสดงว่าตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม เมื่ออ่านผลจากการวิเคราะห์สมการถดถอย จึงพบว่า สิทธิและเสรีภาพของบุคคล หลักความเสมอภาค หลักความยินยอม หลักอำนาจอธิปไตย และหลักเสียงส่วนใหญ่มีอิทธิพลต่อการเลือกตั้งท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ผลจากการทดสอบสมมติฐาน สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปของสมการคะแนนดิบและสมการคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ = $3.074 + .465$ (หลักความเสมอภาค) + $.422$ (หลักอำนาจอธิปไตย) + $.322$ (สิทธิและเสรีภาพของบุคคล) + $.288$ (หลักเสียงส่วนใหญ่) + $.215$ (หลักความยินยอม)

สมการคะแนนมาตรฐาน

ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ = $.750$ (หลักความเสมอภาค) + $.551$ (หลักอำนาจ

อธิปไตย) + $.537$ (สิทธิและเสรีภาพของบุคคล) + $.390$ (หลักเสียงส่วนใหญ่) + $.316$ (หลักความยินยอม)

4. เพื่อศึกษาแนวทางในการนำเอาวัฒนธรรมท้องถิ่นเสนอต่อผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องนำไปใช้เพื่อการพัฒนาการเลือกตั้งท้องถิ่นผลการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

4.1 ด้านสิทธิเสรีภาพของปัจเจกชนพบว่าประชาชนย่อมมีสิทธิเสรีภาพทั้งในการเมือง เศรษฐกิจและสังคมที่มีการกำหนดขอบเขตและวิธีการที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการใช้และป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดกัน

4.2 ด้านความยินยอมพบว่า การที่ผู้มีอำนาจปกครองได้รับความยินยอมจากประชาชนอย่างสมัครใจในเมื่อประชาชนจะถูกปกครองซึ่งแสดงว่าประชาชนจะไม่ปกครองหรือใช้อำนาจด้วยตนเองโดยตรงแต่จะให้อำนาจแก่ผู้อื่นมาทำหน้าที่ปกครองแทนตนผ่านวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง

4.3 อำนาจอธิปไตยพบว่า อำนาจที่

ใช้ในการปกครองต้องสามารถยึดโยงหรือสัมพันธ์กับประชาชนในฐานะที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจในการปกครองซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับความเป็นมนุษย์ ซึ่งมีสติปัญญาและมีเหตุผลมีศักดิ์ศรี ไม่มีใครมีสิทธิมีอำนาจเหนือใครในการปกครองจนกว่าจะได้มีการตกลงยินยอมจึงจะเป็นการปกครองที่มีความชอบธรรม

4.4 เสียงส่วนใหญ่พบว่าการตัดสินใจในการดำเนินการสิ่งที่จะเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือมีผลกระทบต่องานจะมีการนำวิธีการตัดสินใจด้วยการนับคะแนนเสียงโดยใช้เกณฑ์เสียงส่วนใหญ่เป็นตัวกำหนดแต่ก็ต้องมีการเคารพหรือคุ้มครองเสียงข้างน้อยด้วย

4.5 ความเสมอภาค พบว่า โดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เกิดมามีความเท่าเทียมกันในเรื่องโอกาสในการพัฒนาคุณภาพและความรู้ความสามารถเพื่อให้สามารถปกป้องประโยชน์ของตนได้โดยเฉพาะการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการศึกษา

4.6 นโยบายสาธารณะพบว่า การทำงานเพื่อประชาชนของผู้มีอำนาจเพื่อให้เกิดประโยชน์ และความพอใจสูงสุดสามารถใช้นโยบายเป็นหนทางที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหาสำคัญของสาธารณชนคือให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาศึกษาและมีข้อตกลงใจในเรื่องนั้นด้วยเห็นว่าคนหมู่มากถ้าได้ร่วมใจกันแล้วน่าจะคิดและปฏิบัติได้ดีกว่าคนหมู่น้อยการที่ให้ประชาชนแต่ละคนได้มีส่วนในการปฏิบัติงานหรือใช้ความคิดก็เท่ากับเป็นการส่งเสริมให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการใช้ความสามารถ คุณธรรมร่วมกัน

4.7 หลักเหตุผลพบว่าการมีสมมติฐานร่วมกันว่ามนุษย์เป็นสัตว์โลกที่มีเหตุมีผลกระทัดรัดสามารถใช้เหตุผลที่ตนมีอยู่แก้ปัญหาต่างๆ ที่ตนเผชิญอยู่รวมทั้งการปรับปรุงพัฒนาความเป็นอยู่ของตนให้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อยๆ ยึดถือประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้งภายใต้หลักความยุติธรรมแห่งกฎธรรมชาติที่สะท้อนถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชน

5. อภิปรายผลการวิจัย

1. วัฒนธรรมท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสิทธิและเสรีภาพของบุคคล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ หลักความเสมอภาค และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลักเสียงส่วนใหญ่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึง วิถีชีวิตของคนในสังคมเป็นแบบแผนประเพณีปฏิบัติและแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดในสถานการณ์ต่างๆ ที่สมาชิกในสังคมเดียวกันสามารถเข้าใจ ชาบซึ้ง ยอมรับและนำไปใช้ปฏิบัติร่วมกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับธรรมชาติ วัฒนธรรมมีทั้งสาระและรูปแบบที่เป็นทั้งระบบความคิด วิธีการ โครงสร้างทางสังคม สถาบัน ตลอดจนแบบแผน และทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นำมาใช้ในการศึกษาให้มีความสำคัญกับความกลมเกลียวสามัคคีเป็นคุณลักษณะเด่นของความเป็นท้องถิ่นเป็นวัฒนธรรมที่จะได้รับการยกย่องว่ามีคุณค่าสูงซึ่งสามารถถักทอเป็นเครือข่ายได้เข้มแข็งในการพัฒนาต่างๆ ได้เป็นสิ่งถูกรักษาไว้ด้วยการรู้

สำนึกและมีตัวตนของสมาชิกในท้องถิ่นและ มีกระบวนการชักชวนของตนเองอย่างอิสระและ เกี่ยวข้องกับผลกระทบภายนอกสอดคล้องกับสม เกียรติ วันทะนะ (2557, หน้า 65-66) ซึ่งได้ สังเคราะห์ความเป็นประชาธิปไตยของวิธีท้องถิ่น ตามองค์ประกอบดังนี้ 1) หลักแห่งสิทธิและ เสรีภาพ 2) หลักความเสมอภาค 3) หลักความ ยินยอม 4) หลักอำนาจอธิปไตย 5) หลักเสียงส่วน ใหญ่ 6) หลักนโยบายสาธารณะและ 7) หลักการ แห่งเหตุผลและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัมลัท เยาวะนิจ (2562, หน้า 23-33) ที่กล่าว ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยอาศัยเฉพาะ แนวคิด ทฤษฎีวัฒนธรรมทางการเมืองนั้นยังไม่ เพียงพอต่อการทำความเข้าใจการมีส่วนร่วม ทางการเมือง จึงได้เสนอกรอบแนวคิดสำหรับการ วิจัยว่า วัฒนธรรมของสังคมนั้นควรถูกผนวกเข้ามา มีส่วนในการอธิบายการมีส่วนร่วมทางการเมือง และในส่วนสรุปได้นำเสนอกรอบแนวคิด ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยด้านวัฒนธรรม และปัจจัย อื่นๆ ซึ่งมีผลการวิจัยอื่นๆ ก่อนหน้านี้ระบุไว้ว่า สามารถส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในระดับท้องถิ่นได้ โดยมุ่งหวังว่ากรอบแนวคิดดัง กล่าวจะสามารถอธิบายการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการเมืองระดับท้องถิ่นได้

2. การเลือกตั้งท้องถิ่นโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การใช้สิทธิเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การลงคะแนนเลือกตั้ง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อย ที่สุด คือ ระยะเวลาการตัดสินใจเลือกตั้ง ทั้งนี้เป็น เพราะว่าการเลือกตั้งท้องถิ่น หมายถึง การเลือก

ตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือบริหารท้องถิ่น เข้าไป บริหารงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือ รัฐบาลท้องถิ่น (Local Government) โดยมีผู้มี สิทธิเลือกตั้งดังกล่าว จะเป็นพลเมืองซึ่งอาศัยอยู่ใน เขตปกครองท้องถิ่น ตั้งแต่ในระดับเมืองหรือ จังหวัดต่ำลงมาสอดคล้องกับพระอริการวรวิ สุเมโธ (มีธรรม) (2564, หน้า 103-115) ที่กล่าวไว้ ว่าประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกตั้ง โดยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้นเป็นการรักษาสิทธิ ทางการเมือง และต้องการผู้แทนเข้าไปทำหน้าที่ แทนตนในสภาผู้แทนราษฎรแต่การเลือกตั้งครั้งที่ ผ่านมาประชาชนแทบไม่รู้จักผู้สมัครหรือพรรคการเมืองอื่นๆ และไม่เกี่ยวกับนโยบายในการหาเสียง เพื่อรับเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่บริหารประเทศ และ ที่สำคัญประชาชนได้เว้นวรรคการเลือกตั้งมานาน เพราะเหตุการณ์ทางการเมือง การเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ที่ผ่านมาจึงเป็นการ กระตุ้นให้ประชาชนได้ใช้สิทธิของตนเองในการ เลือกตั้ง เพื่อต้องการระบอบประชาธิปไตยเข้ามา แทนระบอบการปกครองที่มาจากพรรคการเมือง

2.1 ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนให้ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งเพราะประเทศไทยได้ว่างเว้นจากการ เลือกตั้งมาหลายปี จึงมีความมุ่งมั่นที่จะเข้าร่วมการ เลือกตั้งเพื่อเลือกตัวแทนเข้าไปทำงานในการ พัฒนาสังคมและประเทศชาติซึ่งสอดคล้องกับงาน วิจัยของลัดดา งามโสภา (2553, หน้า 36) พบว่า พฤติกรรมของประชาชนในการเลือกตั้ง อยู่ใน ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนุชปาดดา

ธนโรดม (2557, หน้า 82) พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีพฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้สิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และขัดแย้งกับงานวิจัยของยงยุทธ พงษ์ศรี (2562, หน้า 87) พบว่าพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อของประชาชนชาวจังหวัดปทุมธานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านการลงคะแนนเลือกตั้ง พบว่า อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ประเทศไทยได้มีการทำรัฐประหารในปี พ.ศ. 2557 ปกครองโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และว่างเว้นจากการเลือกตั้งมาหลายปีที่ผ่านมา ประชาชนถูกจำกัดสิทธิในการแสดงออกผ่านสื่อออนไลน์และสื่อต่างๆ เมื่อมีการลงคะแนนเลือกตั้งประชาชนจึงพร้อมใจกันลงคะแนนเลือกตั้งเพื่อหวังให้มีการเปลี่ยนแปลงให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา พันธุ์เยี่ยม และคณะ (2556, หน้า 86) พบว่า การลงคะแนนเลือกตั้งของประชาชนอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิรัช เพียรชอบ (2552, หน้า 71) พบว่า พฤติกรรมการใช้สิทธิทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งควายกิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.3 ด้านระยะเวลาการตัดสินใจเลือกตั้ง พบว่า อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้รับสมัครเลือกตั้งนั้นได้ทำการหาเสียงด้วยวิธีที่หลากหลาย ผ่านช่องทางต่างๆ ที่มี เช่น สื่อออนไลน์ ป้ายประชาสัมพันธ์ แผ่นพับและการลงพื้นที่ด้วยตนเองอย่างทั่วถึง ซึ่งมีผลต่อการ

เลือกตั้งตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพล นุชอุดม (2562, หน้า 32-44) พบว่า ระยะเวลาการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของพันธุ์ทิพา อัครธีรน้อย (2559, หน้า 62) พบว่า ระยะเวลาการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของเกียรติกร พากเพียรศิลป์ และคณะ (2552, หน้า 77) ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร: กรณีศึกษา การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ปัจจัยด้านตัวผู้สมัครที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. วัฒนธรรมท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกตั้งท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=.637$) มีผลทดสอบ $F = 4.640$ p value .001 แสดงว่าตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม เมื่ออ่านผลจากการวิเคราะห์สมการถดถอย จึงพบว่า สิทธิและเสรีภาพของบุคคล หลักความเสมอภาค หลักความยินยอมหลักอำนาจอธิปไตย และหลักเสียงส่วนใหญ่ มีอิทธิพลต่อการเลือกตั้งท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานทั้งนี้เนื่องจากวัฒนธรรมท้องถิ่น คือ วิถีชีวิตของคนในสังคม เป็นแบบแผนประเพณีปฏิบัติและแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดในสถานการณ์ต่างๆ ที่สมาชิกในสังคมเดียวกันสามารถเข้าใจ ชาบซึ่ง ยอมรับและนำไปใช้ปฏิบัติร่วมกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาาระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับ

ธรรมชาติ วัฒนธรรมมีทั้งสาระและรูปแบบที่เป็นทั้งระบบความคิด วิธีการ โครงสร้างทางสังคม สถาบัน ตลอดจนแบบแผน และทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นำมาใช้ในการศึกษาให้ความสำคัญกับความกลมเกลียวสามัคคีเป็นคุณลักษณะเด่นของความเป็นท้องถิ่นเป็นวัฒนธรรมที่จะได้รับการยกย่องว่ามีคุณค่าสูงซึ่งสามารถถือได้เป็นเครือข่ายได้เข้มแข็งในการพัฒนาต่างๆ ได้เป็นสิ่งถูกรักษาไว้ด้วยการรู้สำนึกและมีตัวตนของสมาชิกในท้องถิ่นและมีกระบวนการถักทอของตนเองอย่างอิสระและเกี่ยวข้องกับผลกระทบภายนอกสอดคล้องกับจิตลัคน์ (2560, หน้า 75) ที่กล่าวว่า ในระบบการปกครองระบบประชาธิปไตยถือว่าการเลือกตั้งเป็นกลไกและกระบวนการทางการเมืองที่สำคัญในการที่จะกำหนดว่าใครคือผู้ที่เหมาะสมที่จะปกครองโดยชอบด้วยนั้นเพื่อให้สังคมการเมืองไทยเป็นสังคมการเมืองแบบประชาธิปไตยที่มีประสิทธิภาพและเสถียรภาพเป็นระบอบปกครองแบบประชาธิปไตยโดยประชาชนและเพื่อประชาชนโดยแท้คนไทยทุกคนจึงร่วมกันสร้างสรรค์เสริมสร้างและปรับแต่งให้วัฒนธรรมทางการเมืองของไทยมีลักษณะสอดคล้องรองรับและสนับสนุนต่อระบอบขบวนการทางการเมืองแบบประชาธิปไตยการเสริมสร้างให้การเมืองไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งประการหนึ่งที่จะทำให้สังคมการเมืองไทยมีการปกครองระบบประชาธิปไตยของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชนในที่สุดระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขที่มีประสิทธิภาพ

และเสถียรภาพก็จะสัมฤทธิ์ผลการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองไทยให้สอดคล้องกับระบบประชาธิปไตยจึงเป็นเครื่องชี้วัด (Indicators) ของความเป็นประชาธิปไตยในสังคมไทยการเลือกตั้งยังเป็นการให้เสรีภาพทางการเมืองกับประชาชนกล่าวคือ การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยผ่านทางตัวแทนนั่นเอง สอดคล้องกับฐานิตา เฉลิมช่วง (2559, หน้า 82-90) พบว่า การใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนเป็นหน้าที่ตามกฎหมายอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสิ่งรื้อทางการเมืองพบว่า ข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลและผู้นำท้องถิ่นส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมพบว่า ค่านิยมเก่า เรื่องทำตามคำสั่ง ยึดระเบียบ เคารพอาวุโส มีความจงรักภักดี ถูกต้องอยู่แล้วไม่ควรเปลี่ยนแปลง อยู่ในระดับมากที่สุด และปัจจัยสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านบุคคล พบว่า บุคคลรอบข้างมีอิทธิพลต่อความสนใจเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการเลือกตั้งท้องถิ่น

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการเลือกตั้งท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและโดยรอบด้าน

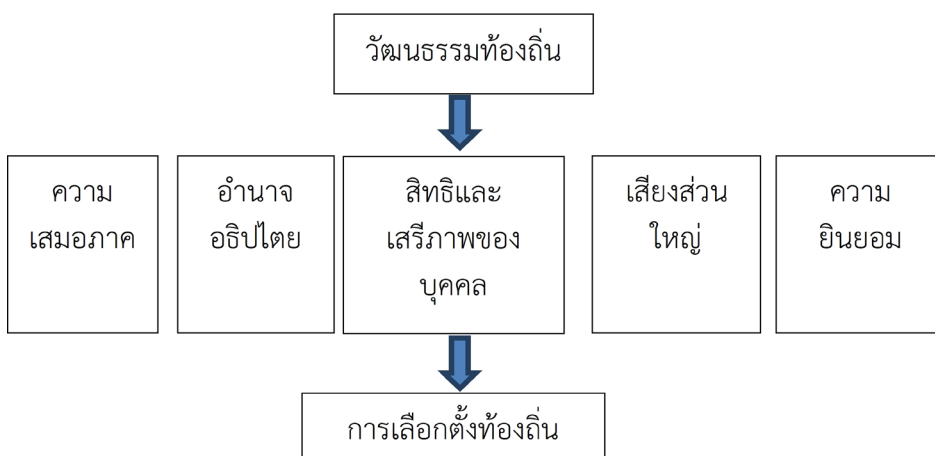
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการเลือกตั้งท้องถิ่น ในพื้นที่อื่นๆ ที่มีจุดเด่นด้วย

2.2 ควรศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการเลือกตั้งท้องถิ่นในด้านอื่นๆ ด้วย

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

ในการเลือกตั้งท้องถิ่น วัฒนธรรมด้านความเสมอภาคหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมและสนับสนุน เพราะผู้ที่จะเป็นตัวแทนของประชาชนจะต้องมีผู้นำความเสมอภาคในการทำงานในทุกฝ่าย มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สามารถนำพาท้องถิ่นให้บรรลุกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กัมลาศ เยาวะนิจ. (2562). วัฒนธรรมไทยกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น. *วารสารวิจัยและพัฒนาวิจัยลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 10(2), 23-33.
- กาญจนา พันธุ์เยี่ยม และคณะ. (2556). *ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชน เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. (รายงานการวิจัย). นครปฐม: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- เกียรติกร พากเพียรศิลป์ และคณะ. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร: กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี*. (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกริก

- จิตติล คุ่มครอง. (2560). พฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในกรอบรัฐธรรมนูญพุทธศักราช 2560: ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต 2 จังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เฉลิมพล นุษุอดม. (2562). เกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกผู้แทนระดับท้องถิ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 11(2), 32-44.
- ฐานิตา เฉลิมช่วง (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระดับเทศบาล จังหวัดฉะเชิงเทรา. *วารสารชุมชนวิจัย*, 10(1), 82-90.
- ทินพันธุ์ นาคะตะ. (2556). *วิถีชีวิตไทย: วัฒนธรรมทางการเมืองของคนรุ่นใหม่*. กรุงเทพฯ: สหายบล็อก.
- นุชปภาดา ธนวิโรตม. (2557). พฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครสวรรค์. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ประจักษ์ ก้องกีรติ. (2555). *การเมืองว่าด้วยการเลือกตั้ง: วาทกรรม อำนาจ และพลวัตชนบทไทย*. นนทบุรี: ฟาเดียวก้น.
- พระอธิการวรวิฑูลี สุเมโธ (มีธรรม). (2564). พฤติกรรมของประชาชนในการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ในจังหวัดนครราชสีมา เขตเลือกตั้งที่ 5. *วารสารวิชาการ มจร. บุรีรัมย์*, 6(2), 103-115.
- พันธุ์ทิพา อัครธีรณัย. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก: ศึกษาในช่วงเวลา พ.ศ. 2559. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.
- ยงยุทธ พงษ์ศรี. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดปทุมธานี: ศึกษาในช่วงเวลาปี พ.ศ. 2562. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.
- ลัดดา งามโสภา. (2553). *แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตอำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต) กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- วิรัช เพียรชอบ. (2552). *พฤติกรรมการใช้สิทธิทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งควายกิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สมเกียรติ วันทะนะ. (2557). *ระบบประชาธิปไตยเปรียบเทียบ*. กรุงเทพฯ: สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- หัชชากร วงศ์สายัณห์. (2560). ระบบคุณค่าในวัฒนธรรมการเลือกตั้งท้องถิ่น. *วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 4(2), 62-74.

- Almond, G. & Verba, S. (1963). *Comparative political today*. Boston: Little Brown and Company.
- Callahan, W. A. (2005). Vote Buying and Village Outrage in an Election in Northern Thailand: Recent Legal Reforms in Historical Context. *The Journal of Asia Studies*, 67(3), 169-511.
- Walker, A. (2008). The rural constitution and the everyday politics of elections in Northern Thailand. *Journal of contemporary Asia*, 38(1), 84-105.

